

Cu ajutorul Domnului, duminică, 10 martie 2019, am dorit să marcăm sosirea primăverii, tradiția Mărțișorului și Ziua Internațională a Femeii, printr-un moment artistic al copiilor din comunitate, care participă la cursul de limba și literatura română, organizat prin bunăvoința Parohiei „Sfântul Mare Mucenic Nichita Romanul” Monte Compatri – San Cesareo și a Părintelui Paroh Cristian Țuțuroi. Însă, acesta a fost doar începutul unei memorabile zile împreună, scrie profesor Valentina Popa, preluată de Romanian Global News.

Copiii români din comunitate au reușit să transmită tuturor celor prezenți o poveste mitică a identității noastre culturale, dar și un sublim mesaj al integrării. De la mic la mare, s-au transfigurat toți... până la ultimul. Ochii lor luceau, obrajii le erau fierbinți, iar inocența a învăluit întreaga sală - acesta a fost de fapt spectacolul - cel al bucuriei, pe care cei mici l-au oferit adulților.

Și au avut o energie magică - până la ultimul au cântat, ne-au încântat cu versuri, cu talente - pictură, gimnastică ritmică sau artistică, dans sportiv, clarinet, chitară sau voce. Au dăruit mamelor și tuturor femeilor din sală flori, o felicitare lucrată de ei, ne-au fermecat prin frumusețea lor unică, iar în final ne-au învățat o lecție - cea a purității cu care un copil își exprimă identitatea națională și respectul pentru cultura italiană.

Ei au fost eroii noștri ieri, ei vor fi mereu.

Acești copii au reușit prin bucuria lor să mobilizeze o întreagă comunitate, începând cu reprezentantul cultural al Primăriei din Monte Compatri, doamna Eliana Villa, Părintele Paroh Cristian Țuțuroi, toți membrii parohiei s-au implicat într-un fel sau altul - au montat panouri sau mochetă pentru copii, părinții au alergat după coronițe și flori, doamnele au pregătit prăjituri, au învățat să nu uite niciodată că sunt români, să împartă cu onoare cultura noastră prietenilor italieni și să rămână uniți.

Scris de Monte Compatri, Italia/Romanian Global News
Marți, 12 Martie 2019

Am văzut o comunitate frumoasă și mi-au rămas în minte cuvintele soțului meu: „imaginea unui sat arhaic întreg în biserică, alături de preot și profesor”. Și ...așa m-am simțit, ruptă din realitate și purtată undeva pe un tărâm de basm, o experiență unică, pe care nu o voi uita.

Doar măreția sufletului de copil are puterea să transmită bucuria îngerilor din rai... cumva ne-au condus pe alei neștiute de nimeni, într-o lume fără spațiu și timp.

Și pentru acest lucru nu voi avea vreodată suficiente cuvinte de mulțumire.